

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 20 iunie 2017 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2019, declarat de inculpata

*Umrihina Tatiana XXXXX, născută la
XXXXX, originară și locuitoare a mun. XXXXX, str.
XXXXX, XXXXX, cetățeană al R. Moldova, fără
antecedente penale.*

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>22.08.2015 - 20.06.2017,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>25.08.2017 - 27.09.2017,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>23.11.2018 - 29.01.2019,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>06.03.2019 - 20.05.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>09.12.2019 - 29.01.2020.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 20 iunie 2017, Umrihina Tatiana a fost condamnată în baza de art. 152 alin. (1) Cod penal la 6 luni închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 1 an.

2. Instanța de fond a constatat că, la 28.04.2015, în jurul orei 14⁰⁰, Umrihina T. aflându-se în scara blocului locativ din mun. Chișinău, str. Drumul Viilor, 20, urmare a unui conflict cu vecina Duca I., a aplicat ultimei o lovitură peste mâna stângă, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală cu nr. XXXXX din 29.05.2015 fractura oblică fără deplasare a falangei medii a degetului V mâna stângă, edem al țesuturilor moi cu echimoză la nivelul degetului cinci mâna stângă, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie.

Instanța a reținut că inculpata nu a recunoscut vina și a declarat că a mers la etajul 5 pentru a începe curățenia. În timp ce făcea ordine, Duca I. o numea cu cuvinte necenzurate, apoi a împins-o pe scări în jos, a aruncat în ea un ghiveci cu flori.

Totodată, vinovăția inculpatei și-a găsit confirmare pe deplin, fiind demonstrată prin următoarele probe:

- declarațiile părții vătămate Duca I., care în ședința de judecată a declarat că la 28.04.2015 Umrihina T. și prietena acesteia Larisa la et. 5. corespunzător a întrebat de ce fac curățenie lângă ușa apartamentului său. La această întrebare Umrihina T. i-a răspuns ofensator, insultând-o și motivând că este murdar lângă apartamentul său, motiv din care dânsa face ordine. Mai jos pe etaj se aflau florile sale, care au fost tăiate în momentul în care s-a făcut curățenie. Umrihina T. i-a dat o replică cu cuvinte necenzurate și ea, fiind ofensată, nu s-a abținut și a aruncat cu un ghiveci de flori în inculpată. Acest fapt a determinat o replică din partea inculpatei prin aplicarea mai multor lovituri. Menționează că Umrihina T. stătea pe scară între etajul 4 și 5. După ce a aruncat ghiveciul, dumneai a aruncat înapoi cu cârpa de spălat, fracturându-i și degetul stâng. Durerea a simțit-o imediat, iar la medic a plecat în dimineața imediat următoare și nu a crezut că totul poate fi atât de grav. Concretizează că nu a văzut nemijlocit cum Umrihina T. i-a rupt florile de la etaj, intuiește doar că a fost ea. Confirmă că, anterior a fost trasă la răspundere contravențională pentru comportamentul său;

- declarațiile martorului Rașculiova L. care în ședința de judecată a declarat că, o cunoaște atât pe Umrihina T., cât și pe Duca I. factologic a menționat că, la 25.04.2015 a avut loc adunarea generală a locatarilor, l-a care s-a decis să se facă curățenie generală în scara blocului. Curățenia a început la 28.04.2015, în jurul orei 11⁰⁰, împreună cu Umrihina T. a început curățenia de la etajul 5 al blocului de locuit, la un moment dat, în timp ce se afla la etajul 4, a auzit cum din apartament a ieșit partea vătămată Duca I. și a început a obiecta de ce fac curățenie pe scara din preajma apartamentului său. Inculpata i-a explicat faptul că la adunarea generală a locatarilor a fost decisă efectuarea curățeniei generale în scara blocului, la care Duca I. i-a spus inculpatei să plece, deoarece în caz contrar o va lovi. Inculpata a continuat curățenia, iar Duca I. a luat un ghiveci cu flori în care se afla pământ și l-a aruncat în inculpată, acesta căzând și în preajma sa. Nu a sesizat și nu a văzut ca Umrihina T. să-i fi aplicat părții vătămate vre-o lovitură.

- declarațiile martorului Mocanu L., care în cadrul urmăririi penale și în ședința de judecată a declarat că, la 28.05.2015 s-a aflat la serviciu la magazinul SRL „VALDORIN”, iar în jurul orei 11⁰⁰ - 12⁰⁰ la cumpărături a venit Duca I., care era cu mâna bandajată și întrebându-l ce s-a întâmplat, i-a comunicat faptul că Umrihina T. rupt un deget.

- declarațiile martorului Gancioglo E., care în cadrul urmăririi penale și în ședința judiciară a declarat că, a efectuat raportul de examinare medico-legală în calitate de expert timp și ora exactă a provocării leziunilor corporale nu pot fi determinate cu exactitate iar luând în considerare caracterul morfologic al leziunilor depistate, producerea lor prin automutilare este puțin probabilă, acestea fiind cauzate cu probabilitate în timpul și circumstanțele indicate atât în ordonanța de pornire a urmăririi penale, cât și în declarațiile persoanei examinate.

Vinovăția inculpatei este demonstrată și prin alte mijloace materiale de probă, cum ar fi:

- procesul-verbal de confruntare între inculpata Umrihina T. și partea vătămata Duca I.;

- procesul-verbal de confruntare dintre Rașculiova L. și partea vătămată Duca I.;

- procesul-verbal de reconstituire a faptei și tabelul fotografic anexă la acest proces-verbal.

- raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX 29.05.2015 efectuat la aceeași dată, în ziua imediat următoare producerii incidentului, prin care s-a constatat fractura oblică fără deplasare a falangei medii a degetului V mâna stângă, edem al țesuturilor moi cu echimoză la nivelul degetului cinci mâna stângă, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie;

Astfel, acțiunile inculpatei urmează a fi calificate conform art. 152 alin. (1) Cod penal, ca vătămare intenționată medic a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății.

În același timp, cererea apărării, formulată în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, privind dezacordul cu refuzul organului de urmărire penală de a dispune o nouă expertiză, este nefondată, deoarece nu este întemeiată pe anumite dubii, referitor la care nu există informații factive.

Corespunzător, nu pot fi reținute ca justificate argumentele apărării referitoare la lipsa vinovăției inculpatei, deoarece acestea poartă caracter declarativ și se combat prin probele administrate atât în cadrul ședinței de judecată, cât și pe parcursul urmăririi penale, acestea fiind apreciate ca o poziție stric de apărare.

La stabilirea pedepsei inculpatei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal.

3. Procuror în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Centru, Cherpec Mariana a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani, în temeiul art. 90 alin. (2) Cod penal.

Apelanta a invocat că, instanța de fond nu a ținut cont de circumstanțele cauzei, de gradul de pericol social al infracțiunii, nefiind just aplicate regulile de individualizare a pedepsei stipulate în art. 75 Cod penal, numindu-i inculpatei o pedeapsă prea blândă în coraport cu fapta săvârșită și personalitatea acesteia.

3.1. A declarat apel și inculpata, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitată în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracționale.

Apelanta a invocat că, luând cunoștință cu materialele dosarului, a înaintat procurorului cerere privind dispunerea expertizei medico-legale pentru a se oferi răspundă la întrebarea: dacă leziunile de pe corpul Duca I. puteau fi provocate de la sine, ca urmare a propriilor acțiuni (a unei mișcări incomode, când ea a aruncat un obiect greu în Umrihina T. sau în momentul în care partea vătămată Duca I. cu putere în ambele mâini a împins-o pe Umrihina T.

Ca urmare a contradicțiilor dintre raportul de constatare medico-legală nr. XXXXX din 28.04.2015, raportul de constatare medico-legală nr. XXXXX din 29.04.2015 și raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 29.05.2015 (expert Gancioglo E.) conform art. 148 alin. (1) Cod de procedură penală, s-a solicitat să fie dispusă efectuarea unei expertize suplimentare de către un alt expert.

La 22.09.2015 Judecătoria Centru a dispus declinarea competenței la examinarea plângerii în favoarea judecătorului de drept comun din Judecătoria Centru, care a primit spre examinare în fond cauza penală, în ședința cărei demersul a fost repetat.

La fel, a fost înaintată solicitarea pentru dispunerea expertizei medico-legale fișa medicală a inculpatei Umrihina T. de la Departamentul Medicina de Urgență, de la CML copiile bonul de casă eliberate lui Duca I. din 28 și 29.04.2015, care demonstrează achitarea serviciilor medicale, de la IP Centru toate materialele și rezultatele examinării materialului înregistrat în REI-II al IP Centru sub nr. XXXXX întocmit în privința Duca I. pentru huliganismul nu prea grav (art. 354 Cod contravențional), săvârșit împotriva lui Umrihina T. 28.04.2015, recuzarea expertului medico-legal Gancioglo E. în temeiul art. 89 alin. (1) pct. 6), (2) Cod de procedură penală, excluderea din probele acumulate în cadrul urmăririi penale procesul-verbal de reconstituirea faptei din 30.06.2015.

Ori, martor ocular Rașculiova L. nu a confirmat declarațiile lui Duca I. Mai mult, a explicat că anume Duca I. a îmbrâncit-o pe Umrihina T. în regiunea pieptului.

Având în vedere cele de mai sus, pe baza art. 405 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală care prevede că părțile care au participat la judecarea cauzei în primă instanță pot invoca administrarea de noi probe numai dacă instanța de fond a respins cererea de a le administra, solicit satisfacerea cerințele care figurează în cererii din 10.09.2015.

În plus, datorită faptului că conținutul declarațiilor martorului Rașculiova L. în sentința judecătorească din 20.06.2017 nu îndeplinește pe deplin declarații ultimei în cadrul cercetării judecătorești urmează audierea martorului respectiv în instanța de apel conform art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, care prevede că în cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel.

Astfel, în urma cercetării judecătorești, vinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminate nu a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a statuat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpata a săvârșit infracțiunea imputată, individualizându-i corect pedeapsa aplicată.

5. Inculpata a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitată, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracționale.

Apelanta a invocat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, a admis o eroare gravă de fapt, care i-a afectat soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În urma cercetării judecătorești, vinovăția ei în săvârșirea infracțiunii nu a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

6. Potrivit deciziei Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 ianuarie 2019, recursul a fost admis, casat totală atacată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a reținut că instanța de apel a lăsat fără răspuns argumentele inculpatei privind dispunerea expertizelor medico-legale repetate, de către un alt expert conform art. 148 alin. (2) Cod de procedură penală ca urmare a contradicțiilor depistate.

Ori, instanța de apel prin încheierea din 20.09.2017 a respins ca fiind neîntemeiat demersul avocatului Titov O. privind numirea unei expertize medico-legale repetate, concluzionând că : „la întrebările care au fost formulate de către apărare, deși expertul Gancioglo E. concret nu s-a expus prin raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 25.05.2015, indirect se poate deduce răspuns la aceste întrebări formulate, or prin concluziile expertului s-a confirmat faptul că fractura oblică fără deplasarea falangei medii, degetul V mâna stână, edem al țesuturilor moi cu echimoză la nivelul degetului cinci mâna stângă, au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, iar luând în considerație localizarea anatomică a leziunilor corporale depistate cât și caracterul lor morfologic, producerea acestora în rezultatul căderii corpului din poziție verticală, este puțin probabil”.

Dar, motivarea respingerii demersului avocatului privind numirea expertizei în comisie contravine prevederilor art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, care stipulează, că nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată, or, de fapt, până la adoptarea hotărârii în fond, instanța de apel s-a expus asupra acceptării unor probe, și respingerii altora, ce constituie erori de drept, care nu pot fi recuperate de instanța de recurs, contravin principiului contradictorialității, fiind contrare prevederilor art.6 CoEDO - dreptului inculpatei la un proces echitabil.

La fel, a rămas fără răspuns faptul că singurul martor ocular Rașculiova L. nu a confirmat declarațiile părții vătămate Duca I.

Prima instanță și instanța de apel au pus declarațiile date la baza sentinței de condamnare, declarații care au fost neschimbate atât în cadrul urmăririi penale, în cadrul confruntării cu partea vătămată Duca I. cât și în ședințele instanței de judecată, însă instanța de apel a avut 2 opinii contradictorii menționând într-un caz că „vina inculpatei se dovedește integral de următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi declarațiile martorului Rașculiova L. ș.a.”, iar în al doilea caz menționează că „Colegiul penal apreciază critic declarațiile martorului Rașculiova L. și conchide că acestea nu pot servi drept temei de achitare a inculpatei Umrihina T. pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpată, deoarece acestea nu corespund adevărului, sunt date cu scopul de a o exonera pe ultima de la răspunderea penală, (acestea sunt prietene) și se combat de întreaga sistemă de probe analizată mai sus și apreciată de Colegiul penal prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care demonstrează cu certitudine vina inculpatei Umrihina T. în comiterea infracțiunii imputate ei”.

Totodată, din materialele cauzei penale reiese că partea vătămată Duca I. recunoaște că a aruncat cu ghiveciul în inculpata Umrihina T., partea vătămată fiind sancționată contravențional în baza art. 354 Cod contravențional pentru huliganism nu

prea grav, însă în pofida faptului că această circumstanță este importantă pentru a clarifica circumstanțele cauzei, în ciuda demersurilor repetate ale inculpatei și avocatului său nici organul de urmărire penală, nici Judecătoria Chișinău, sediul Centru, și nici Curtea de Apel Chișinău nu au cerut de la organul poliției materiale de examinare despre huliganismul comis de către Duca I. împotriva inculpatei.

7. Potrivit decizie Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2019, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a statuat că vina inculpatei se dovedește integral de următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, și care combat argumentele apelului înaintat, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate, Duca I., care în ședința de judecată a instanței de fond a declarat că, după ce partea vătămată a aruncat ghiveciul inculpata a aruncat înapoi cu cârpa de spălat, fracturându-i astfel degetul stâng. Durerea a simțit-o imediat, iar la medic a plecat în dimineața zilei imediat următoare și nu a crezut că totul poate fi atât de grav. A concretizat ca nu a văzut nemijlocit cum Umrihina T. i-a rupt florile de la etaj, intuiește doar că a fost ea. A confirmat că, anterior a fost atrasă la răspundere contravențională pentru comportamentul său față de inculpată în legătură cu conflictul care a avut loc în aceeași zi;

- declarațiile martorului Rașculiova L., care în ședința de judecată a instanței de fond a declarat că, Duca I. a luat un ghiveci cu flori în care se afla pământ și l-a aruncat în inculpată, acesta căzând în preajma ei. Nu a sesizat și nu a văzut ca Umrihina T. să-i fi aplicat părții vătămate vre-o lovitură;

- declarațiile martorului Mocanu L., care în cadrul urmăririi penale și în ședința de judecată a declarat că, la 28.05.2015 s-a aflat la serviciu la magazinul SRL „VALDORIN”, iar în jurul orei 11⁰⁰ - 12⁰⁰ la cumpărături a venit partea vătămată Duca I., care era cu mâna bandajată și întrebând-o ce s-a întâmplat, i-a comunicat că inculpata Umrihina T. i-a rupt un deget;

- declarațiile martorului Gancioglo E., care în cadrul urmăririi penale și în ședința judiciară a instanței de fond a declarat că, a efectuat raportul de examinare medico-legală în calitate de expert, timpul și ora exactă a provocării leziunilor corporale nu pot fi determinate cu certitudine, iar luând în considerare caracterul morfologic al leziunilor depistate, producerea lor prin automutilare este puțin probabilă, acestea fiind cauzate cu probabilitate în timpul și circumstanțele indicate atât în ordonanța de pornire a urmăririi penale, cât și în declarațiile persoanei examinate;

- procesul-verbal de confruntare între inculpata Umrihina T. și partea vătămată Duca I., din care rezultă că între inculpată și partea vătămată a avut loc o altercație în urmă la care partea vătămată a aruncat ghiveciul în direcția inculpatei, iar inculpata s-a apropiat de victimă și a aplicat o lovitură cu pumnul în direcția capului părții vătămate, lovitură care a fost proiectată în mâna stângă a părții vătămată, ca rezultat al acțiunii acesteia deoarece s-a apărat de la lovitura inculpatei;

- procesul-verbal de confruntare dintre Rașculiova L. și partea vătămată Duca I., din care rezultă că între inculpată și partea vătămată a avut loc un conflict provocat de către partea vătămată, care a îmbrâncit-o pe inculpată, iar apoi a aruncat în direcția acesteia un ghiveci cu flori, după ce inculpata s-a apropiat de partea vătămată și i-a aplicat lovitura cu pumnul;

- raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 29.05.2015, efectuat la 29.05.2015, prin care s-a constatat fractura oblică fără deplasare a falangei medii a degetului V mâna stângă, edem al țesuturilor moi cu echimoză la nivelul degetului cinci mâna stângă, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie. Producerea acestora în rezultatul căderii corpului din poziție verticală este puțin probabilă;

- procesul-verbal de reconstituire a faptei și tabelul fotografic anexă.

Ori, declarațiile părții vătămate, sunt utile, veridice, consecvente, date de către Duca I. atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședința de judecată a instanței de fond, unde dânsa foarte detaliat și consecutiv descris toate circumstanțele faptei și a declarat cu certitudine că vătămarile corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată, sub formă de fractura oblică fără deplasare a falangei medii a degetului V mâna stângă, edem al țesuturilor moi cu echimoză la nivelul degetului cinci mâna stângă, în circumstanțele sus-indicate au fost produse ei anume de către inculpată și combat argumentele apelului ultimei.

Totodată, declarațiile martorului Rașculiova L. nu pot servi drept temei de achitare a inculpatei, deoarece nu corespund adevărului, sunt date cu scopul de a o exonera pe ultima de la răspunderea penală, fiind prietene, și se combat de întreaga sistemă de probe analizată mai sus și apreciată de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care demonstrează cu certitudine vina inculpatei în comiterea infracțiunii imputate.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpată nu echivalează cu achitarea ei, deoarece circumstanțele stabilite și probele analizate dovedesc cu certitudine comiterea de către aceasta a faptelor incriminate.

Totodată, vinovăția inculpatei este dovedită și prin probele acumulate pe parcursul urmăririi penale și administrate atât în cadrul ședinței instanței de fond, cât și celei de apel, cum ar fi:

- procesul-verbal de confruntare între inculpata Umrihina T. și partea vătămată Duca I., din care rezultă că între acestea a avut loc o ceartă, încăierare, în urma la care partea vătămată a suferit fizic și a primit leziuni corporale;

- procesul-verbal de confruntare dintre Rașculiova L. și partea vătămată Duca I.;

- raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 29.04.2015 efectuat în baza raportului de constatare medico-legală nr. XXXXX din 28.04.2015, în ziua imediat următoare producerii incidentului, prin care s-a constatat fractura oblică fără deplasare a falangei medii a degetului V mâna stângă, edem al țesuturilor moi cu echimoză la nivelul degetului cinci mâna stângă, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie;

- procesul-verbal de reconstituire a faptei și tabelul fotografic anexat, din care rezultă că inculpata i-a aplicat părții vătămate lovituri, de la care ultima a primit leziunile corporale descrise în rechizitoriu.

Aceste probe scrise și documentele examinate, coroborează cu declarațiile părții vătămate Duca I., declarațiile martorului Mocanu L., declarațiile expertului Gancioglo E. cât și cu întreaga sistemă de probe analizată și apreciată mai sus prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care indică la faptul că vătămarile corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată, sub formă de: fractura oblică

fără deplasare a falangei medii a degetului V mâna stângă, edem al țesuturilor moi cu echimoză la nivelul degetului cinci mâna stângă, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie, în circumstanțele sus-indicate, au fost produse ei anume de către inculpată, totodată combat argumentele apelului apărătorului Titov O. în interesele ultimei.

Astfel, probele menționate, apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, coroborează între ele și demonstrează incontestabil, faptul comiterii de către inculpată a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

Partea vătămată în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe a indicat direct că a fost lovită de către inculpată, iar poziția ultimei că nu a aplicat careva lovituri, nu și-au găsit confirmare.

Deci, instanța de fond corect a apreciat probele prezentate și ca urmare a pronunțat o sentință întemeiată.

De asemenea, instanța de fond a ținut cont, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatei, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, și anume: de caracterul prejudiciabil al infracțiunii, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării ei, de personalitatea inculpatei, că este tară antecedente, de comportamentul acesteia de până la comiterea infracțiunii și după aceea, de faptul că inculpata la evidență medicului narcolog și psihiatru nu se află, a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, că circumstanțe agravante nu s-au stabilit, se caracterizează pozitiv la locul de trai, este la primul conflict cu legea, are la întreținere un copil minor și a fost provocată de către partea vătămată, anterior nu au fost judecată și în temeiul art. 90 Cod penal corect a suspendat condiționat executarea pedepsei aplicate, stabilindu-le un termen de probațiune de 1 an, ori, termenul suspendării condiționate a pedepsei cu închisoarea va disciplina inculpata și va contribui la atingerea scopului pedepsei penale.

Astfel, pedeapsa aplicată inculpatei este legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către instanța de fond, sentința fiind legală și întemeiată, iar apelul acuzatorului de stat privind pedeapsa aplicată inculpatei și apelul ultimei privitor la nevinovăție sunt nefondate și pasibile de a fi respinse.

8. Inculpata a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitată, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Recurenta a invocat că, declarațiile părții vătămate Duca I. urmează a fi apreciate critic, ori la 28.04.2015 ea a comis huliganism, fiind sancționată cu amendă.

În ciuda demersuri repetate ale inculpatei și avocatului, nici organul de urmărire penală, nici Judecătoria Chișinău și nici Curtea de Apel Chișinău nu au cerut de la organul poliției materiale despre huliganismul lui Duca I. împotriva inculpatei.

Singurul martor ocular Rașculiova L. nu a confirmat declarațiile părții vătămate.

A înaintat procurorului cerere privind dispunerea expertizei medico-legale: dacă leziunile de pe corpul Duca I. puteau fi provocate de la sine ca urmare a propriilor

acțiuni, a unei mișcări incomode, când ea a aruncat un obiect greu în învinuită sau în momentul în care vătămata Duca I. cu putere în ambele mâini a împins-o pe Umrihina T., să fie dispusă efectuarea unei expertize suplimentare de către un alt expert, excluderea din probele acumulate în cadrul urmăririi penale procesul-verbal de reconstituirea faptei din 30.06.2015.

Aceste demersuri au fost respinse în mod nejustificat, fiind încălcate prevederile art. 260 alin. (4), (5) Cod de procedură penală.

În urma cercetării judecătorești, vinovăția ei în săvârșirea infracțiunii nu a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

În ciuda demersurilor repetate ale inculpatei și avocatului său nici organul de urmărire penală, nici Judecătoria Chișinău și nici Curtea de Apel Chișinău nu au cerut de la organul poliției materiale de examinare despre huliganismul comis de către Duca I. împotriva inculpatei.

După cum reiese din conținutul deciziei instanței de apel, în ciuda faptului că situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului indicațiile instanței de recurs nu au fost îndeplinite, încălcându-se cerințele art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 7. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **6.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatei și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acesteia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatei, părții vătămate Duca I., martorilor Rașculiova L., Mocanu L. și Gancioglo E., procesul-verbal de confruntare între inculpata și partea vătămata, procesul-verbal de confruntare între Rașculiova L. și partea vătămată Duca I., procesul-verbal de reconstituire a faptei și tabelul fotografic anexă la acest proces-verbal, raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 29.04.2015, raportul de expertiză medico-legală nr. XXXXX 29.05.2015, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelul

apărării, instanțele indicând concludent motivele pentru care au respins dovezile și versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor prevăzute la art. 152 alin. (1) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6§1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 7. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele judecătorești au apreciat probele și circumstanțele cauzei privind învinuirea formulată inculpatei.

Dar, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol a constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 6. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului ordinar, dacă se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, dat fiind că este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Umrihina Tatiana XXXXX, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 20 iunie 2017 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2019, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 februarie 2020.

Președinte

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun